

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Scobici Radu Vasili, născut la 17 martie 1989, originar și domiciliat or. Strășeni, str. Mihai Sadoveanu 35 ap. 61;

Botnarenco Ovidiu Adrian, născut la 18 august 1992, originar din r-nul Dondușeni, domiciliat în mun. Chișinău, str. Paris 53/2;

Lazari Alexandru Iacob, născut la 23 mai 1993, originar din r-nul Ungheni, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Decebal 70/3 ap. 114.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 28.03.2014-30.03.2015
2. *instanța de apel*: 30.04.2015-03.12.2015
3. *instanța de recurs*: 10.02.2016-16.03.2016

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 martie 2015, au fost achitați:

- Scobici Radu Vasili, de învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 155 și art. 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor;

- Botnarenco Ovidiu Adrian și Lazari Alexandru Iacob de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Scobici Radu Vasili, Botnarenco Ovidiu Adrian și Lazari Alexandru Iacob au fost învinuiți de organul de urmărire penală în faptul că, la 02 ianuarie 2014, în jurul orei 23.30, Scobici R., îndeplinind funcția de colaborator operativ al serviciului de pază particulară SRL „DVS-Service” și aflându-se împreună cu colegii săi de serviciu, Botnarenco O. și Lazari A., în încăperea discobarului „Crama”, situat pe str. Ion Creangă 66, mun. Chișinău, unde se aflau mai multe persoane, printre care soții Găină Lilian și Găină Rodica, ca rezultat a unor neînțelegeri avute cu ultimii și cunoscuții acestora, care, de asemenea veniseră în localul menționat, au inițiat cu ei o ceartă.

Scobici R., exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, acționând intenționat, cu obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte obscene și încălcând grosolan ordinea publică, împreună cu Botnarenco O. și Lazari A., fără careva temei, bruscându-l pe Găină L. într-o parte a încăperii, loc despre care cunoșteau că nu este supravegheat de camera de luat vederi, unde intenționat și în mod demonstrativ i-au aplicat ultimului multiple lovituri peste diferite părți ale corpului cu bastonul de cauciuc, pumnii și picioare, precum și utilizând gaze lacrimogene, și pistolul electric.

Ca urmare a acestor fapte, la observațiile lui Găină R. de a încetini acțiunile ilegale asupra soțului său, Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A., nu au reacționat și continuând să se exprime cu cuvinte obscene, aplicau lovituri lui Găină L., iar la intervenția lui Găină R., a fost electrocutată cu pistolul electric de unul din ei, după care, Scobici R. împreună cu Botnarenco O. și Lazari A., bruscându-i pe ultimii și cunoscuții acestora, i-au scos afară în fața localului „Crama”, unde, continuând acțiunile infracționale, demonstrativ i-au amenințat pe cei prezenți cu aplicarea armei de foc, după care intenționat, în loc public, fără careva motive întemeiate, au efectuat împușcături. În rezultatul acțiunilor violente comise de Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A., părții vătămate, Găină L., i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

De asemenea, Scobici R., a fost învinuit de organul de urmărire penală și în faptul că, la 03 ianuarie 2014, în jurul orei 00.30, aflându-se în fața disco-barului „Crama” pe str. Ion Creangă 66, mun. Chișinău, având scopul amenințării cu omor și cu vătămarea gravă a integrității corporale a persoanei, în timp ce Găină R. s-a apropiat, cerându-i explicații referitor la necesitatea aplicării violenței asupra soțului său, Scobici R., s-a exprimat cu cuvinte obscene și ținând în mână sa pistolul din dotare de model „Baical”, a amenințat-o pe ultima cu moartea, concomitent gesticulând cu acesta în direcția lui Găină R. Ca urmare a acestora, Scobici R., în vederea realizării scopului său infracțional de amenințare cu omor a lui Găină R., contrar prevederilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 283 privind activitatea particulară de detectiv și de pază, în lipsa unui atac din partea ultimei, a ridicat pistolul nominalizat în sus și în continuarea acțiunilor sale infracționale, intenționat a efectuat două împușcături în aer, creând astfel pericolul realizării amenințărilor sale, acțiuni ce au fost percepute ca reale de către Găină R.

De către organul de urmărire penală, faptele lui Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A. au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și anume - *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane, cu aplicarea armei și a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății.* De asemenea, faptele lui Scobici R. au fost încadrate și în baza art. 155 Cod penal – *amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, Botnarenco O. și Lazari A. să fie condamnați în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la câte 5 ani 6 luni închisoare, fiecare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Scobici R. să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 6 ani închisoare, iar în baza art. 155 Cod penal, la 2 ani închisoare. În baza art. 84 Cod penal, definitiv, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor, a-i stabili lui Scobici R., 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. A admite acțiunea civilă și a încasa de la partea civilmente responsabilă SRL „DVS-Service” în beneficiul părților vătămate Găină L. și Găină R., prejudiciul material, moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- prima instanță a apreciat unilateral și eronat circumstanțele de fapt și a pronunțat ilegal o soluție de achitare a inculpaților;

- argumentele reținute în motivarea sentinței sunt declarative, nefondate și contravin probelor administrate în cauză;

- analizând declarațiile date de Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A., consideră că ultimii, atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță, au pledat nevinovați, invocând că părțile vătămate și cunoscuții acestora au inițiat conflictul, iar mai apoi i-au atacat, aplicând violență fizică asupra lor, fapt ce a generat aplicarea din partea lor a forței fizice, precum și a mijloacelor speciale din dotare, deoarece, consideră că existau circumstanțe ce puneau în pericol viața și sănătatea lor, inclusiv și asupra colegilor săi, unic motiv invocat de toți trei inculpați. Consideră că aceste declarații sunt contradictorii, fiind diferite de declarațiile date de inculpați în cadrul urmăririi penale;

- Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A., din start, observând părțile vătămate și persoanele care îi însoțeau, deși urmau să solicite ajutorul poliției, contrar instrucțiunii și în scopul demonstrării orgoliului lor, concomitent demonstrând faptul că sunt colaboratori ai pazei particulare, cunoscând că în atribuțiile lor nu intră verificarea și împiedicarea intrării în local în vestimentație groasă, au invocat către cei prezenți că nu vor permite intrarea în local. Ulterior, văzând reacția părților vătămate, care solicitau prezența administratorului localului, dorind să-și arate poziția de superioritate față de persoanele date, demonstrativ i-au amenințat cu aplicarea forței fizice și mijloacelor speciale din dotare, inclusiv bruscând partea vătămată Găină L., care încerca să afle motivele comportamentului acestora;

- pretinsele acțiuni ilegale asupra inculpaților, din partea părților vătămate, nu motivează aplicarea violenței fizice asupra acestora, precum și aplicarea mijloacelor speciale, deoarece nu exista careva pericol eminent contra vieții și sănătății acestora, nu erau careva acțiuni de atac și nu dețineau careva arme, obiecte special adaptate sau mijloace ce puneau în pericol viața și sănătatea inculpaților sau altor persoane aflate în apropiere. Nu este clară, de asemenea necesitatea urmăririi părților vătămate deja în stradă și aplicarea violenței fizice asupra lui Găină L. și a amenințării părții vătămate Găină R.;

- de asemenea, afirmațiile lui Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A., precum că careva violență fizică, cu aplicarea bastoanelor de cauciuc față de Găină L. sau altor

persoane nu au aplicat, se infirmă prin faptul că pe corpul ultimului au fost stabilite multiple vătămări;

- acțiunile lui Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A. întrunesc elementele infracțiunii incriminate, deoarece aplicarea violenței fizice asupra părții vătămate Găină L., precum și amenințarea cu aplicarea armei față de Găină R. din partea învinuitului Scobici R. au fost demonstrate;

- acțiunile lui Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A., ce au avut loc inițial în localul „Crama”, unde se aflau mai multe persoane, precum și cele comise în stradă, au încălcat grosolan și demonstrativ ordinea publică prin neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii și prezentarea orgoliului în virtutea funcției deținute ca agent de pază. Acțiunile ilegale ale acestora, pe lângă faptul că au avut loc față de părțile vătămate, Găină L. și Găină R., au fost nemijlocit orientate spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice. Așadar, sensul și orientarea intenției avute de Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A., motivele, scopurile și circumstanțele acțiunilor săvârșite de ei, indică direct la comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 din Codul penal;

- deși, Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A. nu recunosc vinovăția, consideră că o asemenea poziție are ca scop eschivarea de la răspundere penală, în condițiile în care versiunea acestora este una declarativă și neconcludentă, întru-cât este bazată pe niște versiuni subiective ce nu coroborează cu ansamblul de probe administrate și cercetate în fond.

3.2 Avocatul Stratan I. în numele părților vătămate, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, Botnarenco O. și Lazari A. să fie condamnați în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la câte 7 ani închisoare, fiecare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Scobici R. să fie condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 7 ani închisoare, iar în baza art. 155 Cod penal, la 2 ani închisoare. În baza art. 84 Cod penal, definitiv, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor, a-i stabili lui Scobici R., 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. A admite acțiunea civilă și a încasa de la partea civilmente responsabilă SRL „DVS-Service” în beneficiul părților vătămate Găină L. și Găină R., prejudiciul material, moral și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- vinovăția lui Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A. este pe deplin dovedită, având în vedere, că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, au fost administrate probe pertinente, concludente și utile în probarea învinuirii aduse acestora, iar acuzatorul de stat a prezentat probe concludente în sensul existenței unui raport de cauzalitate direct între acțiunea făptuitorilor și leziunile părții vătămate, Găină L., ce sunt indicate în raportul de expertiză medico-legală nr. 304/D din 10.02.2014;

- a fost probat că leziunile părții vătămate Găină L. au survenit ca urmare a acțiunilor făptuitorilor și nu în urma altor circumstanțe;

- argumentele primei instanțe în ceea ce ține de achitarea inculpaților sunt vădit neîntemeiate, nefondate, iar soluția adoptată este motivată unilateral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, au fost respinse apelurile declarate, ca nefondate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că analizând probele prezentate de partea acuzării și partea apărării, cercetate în ședința de judecată, consideră că prima instanță a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării lui Scobici R., de învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 155 și art. 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunilor și a lui Botnarenco O., și Lazari A. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță în mod justificat a ajuns la concluzia că probele prezentate de acuzatorul de stat sunt insuficiente, contradictorii și nu corespund sarcinii constatării circumstanțelor ce au importanță pentru cauză.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a constatat că imaginile video descrise, infirmă acuzațiile aduse inculpaților de către acuzare, precum că fără temei, au bruscat partea vătămată, Găină L., într-o parte a încăperii nominalizate, locul despre care cunoșteau că nu este supravegheat de camera de luat vederi, unde, intenționat și în mod demonstrativ i-au aplicat ultimului multiple lovituri peste diferite părți ale corpului cu bastonul de cauciuc, pumnii și picioare, precum și utilizând gaze lacrimogene și pistolul electric. Din imaginile video se demonstrează cu certitudine comportamentul agresiv a părții vătămate, Găină L., a persoanelor care îl însoțeau, Găină E. și Miron D., tentativele de agresare fizică și chiar agresarea inculpaților.

Astfel, instanța de apel a menționat, că din imaginile video descrise se vizualizează că Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A., fiind în local, nu dețineau bastoane de cauciuc, respectiv nu puteau aplica cu ele lovituri părții vătămate, Găină L., în modul în care este descris în actul de învinuire. Aceste circumstanțe sunt infirmate și prin declarațiile părții vătămate, Găină L., care a menționat, că „colaboratorul de pază a stropit în direcția mea cu balonul cu gaz lacrimogen, iar pe soție au atacat-o cu pistolul electric, în afara localului nu am fost bătut, doar se agățau unul pe altul.” În plus, în declarațiile date de partea vătămată, în ședința de judecată, nu se regăsește informația că a fost lovit cu picioarele.

Totodată, instanța de apel a statuat, că sunt lipsite de temei și suport probatoriu afirmațiile acuzării referitoare la inițierea, de către inculpați, a unei cerți cu părțile vătămate, a lipsei vădite de respect față de societate, acționând intenționat, cu obraznicie deosebită, deoarece, din secvențele descrise rezultă în mod vădit, că cearta a fost inițiată de persoanele venite în local, inclusiv și de Găină L., care împreună cu Găină E. și Miron D. au agresat agenții de pază.

La fel, instanța de apel a reținut, că din materialele dosarului rezultă cert că Scobici R., Botnarenco O. și Lazari A. nu au atacat nici o dată părțile vătămate și martorii, fapt ce se dovedește prin declarațiile inculpaților, coroborate cu declarațiile martorilor Jubea Ș., Bogdanova R., Coclenci N., Dolgopolenco A., Nesmîslov N., Ianovici M., care au confirmat că în local a intrat un grup de persoane care erau în

stare de ebrietate, aveau un comportament neadecvat, se exprimau neadecvat, cu cuvinte necenzurate și anume ei au inițiat conflictul, atacând inculpații.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părților vătămate Găină L., Găină R., a martorilor Varzari G., Varzari A., Miron D. și Miron Du., considerându-le pârinitoare și neconcordante realității, deoarece înregistrările video demonstrează cert că depozițiile acestora sunt lipsite de credibilitate.

Nu au fost demonstrate nici afirmațiile din actul de învinuire, conform cărora Scobici R., împreună cu Botnarenco O. și Lazari A., bruscându-le pe părțile vătămate și cunoscuții acestora, i-au scos afara în fața localului „Crama”, astfel instanța de apel a constatat că înregistrările video (fișierul 2140102231835), la intervalul de timp 23.27.40 denotă, că persoanele implicate în altercație benevol părăsesc localul, cu ei aflându-se Găină L. și Găină R.

Totodată, instanța de apel a considerat, că s-a constatat corect din imaginile video descrise, coroborate cu declarațiile martorilor, a părților vătămate, că nu se confirmă nici într-un mod acțiunile huliganice descrise în rechizitoriu și atribuite lui Scobici R., Botnarenco O., Lazari A., de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece probele administrate de acuzare nu au demonstrat deținerea și aplicarea, încercarea aplicării, de către inculpați, a armei de foc, a cuțitelor, boxelor sau altor arme albe, precum și a obiectelor adaptate special pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății. În plus, nemijlocit din declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați în ședința de judecată, nu rezultă că Lazari A. ar fi aplicat față de cei prezenți agresiune fizică sau verbală.

În viziunea instanței de apel, nu se confirmă declarațiile părții vătămate, Găină R., precum că în privința sa ar fi fost aplicat pistolul electric, fapt demonstrat de înregistrările video enunțate supra, din care rezultă, că partea vătămată nu a căzut nici o dată, a ieșit desinestător din local și îl ajută și pe soțul său să iasă, iar în actele cauzei lipsește dovada, că Găină R. s-ar fi adresat personalului medical, prezent la locul conflictului și nici la spitalul de urgență, unde s-au deplasat cu Găină L.

În speță, se constată cert, că în acțiunile inculpaților nu sunt întrunite elementele infracțiunii de huliganism, deoarece în ședința de judecată nu a fost demonstrat că inculpații au comis acțiuni ce încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor. De fapt, inculpații au fost acei care încercau să păstreze ordinea publică și să contracareze comportamentul neadecvat al grupului de persoane venit în localul „Crama”. Astfel, în fapta inculpaților lipsește latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, deoarece scopul lor nu a fost de a încălca ordinea publică, dar dimpotrivă, de a o menține, fiind în serviciul de pază al localului „Crama”. Totodată, vătămările corporale depistate la partea vătămată, ce se caracterizează ca ușoare, nu au fost cauzate ultimei din intenții huliganice, dar în rezultatul conflictului provocat de părțile vătămate și persoanele care le însoțeau.

Instanța de apel a stabilit, că în fapta inculpatului Scobici R. nu se regăsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, manifestată prin intenție directă, deoarece, unicul scop al acestuia a fost de a restabili ordinea, obligație ce îi revine în virtutea atribuțiilor de serviciu. Împușcătura efectuată în aer de către Scobici R., a avut ca scop calmarea persoanelor agresive, astfel, nu se atestă în fapta

ultimului nici latura obiectivă, nefiind demonstrată acțiunea de amenințare cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, cu atât mai mult, nefiind constatate circumstanțele săvârșirii infracțiunii, existența pericolului realizării acestei amenințări.

În această ordine de idei, instanța de apel a statuat, că prima instanță a ajuns la concluzia corectă și logică de a achita inculpatul Scobici R. de învinuirea adusă în baza art. 155 Cod penal, dat fiind că în acțiunile ultimului nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar, autorul invocă argumente similare cu cele indicate în apel, suplimentar menționând, că reieșind din probele examinate s-a stabilit, că anume componenta de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (3) din Codul penal, inclusiv și latura subiectivă a normei materiale date a fost comisă de către inculpați, la fel, Scobici R. a comis și infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, respectiv, aceste fapte constituie și temei pentru răspundere, dat fiind că răspunderea penală poate surveni numai în cazul în care există legătură cauzală între fapta comisă și urmările survenite. Consideră că, hotărârea instanței de apel emisă pe caz este pripită și neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate apel.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul, Zmeu A., în numele inculpaților, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, prin care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece recursul este declarat peste termen și temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală. A menționat, că decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată în ședință publică la data de 24.12.2015, iar termenul de atac fiind de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate, adică până la 25.01.2016, însă recursul ordinar a fost depus la data de 26.01.2016. Astfel, consideră că procurorul a omis termenul legal de depunere a recursului. De asemenea, consideră că recursul depus de către acuzatorul de stat este unul formal, fiind invocat faptul, că instanța de apel a emis o decizie fără a se referi asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă nu este clar de care motive este vorba. La fel, procurorul și-a bazat recursul pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă din conținutul cererii de recurs nu se constată reflectarea acestui temei și argumentarea acestuia în mod corespunzător.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Din actele dosarului, rezultă că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost pronunțat la 03 decembrie 2015 în prezența procurorului, inculpaților și avocatului acestora, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 24-26, v. III), din care rezultă că aceștia au fost înștiințați despre ziua pronunțării deciziei motivate pentru data de 24 decembrie 2015.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel rezultă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 24 decembrie 2015, însă procurorul, inculpații și avocatul acestora, nu au fost prezenți, fiind înștiințați despre ziua pronunțării deciziei.

Instanța de recurs reține, că procurorului, inculpaților și apărătorului acestora, părților vătămate și avocatului acestora, în conformitate cu art. 338 alin. (4) Cod de procedură penală, li s-au expediat copia deciziei motivate, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d. 66 v. III).

Prin urmare, Colegiul atestă că procurorul a declarat recurs ordinar împotriva hotărârii instanței de apel la data de 26 ianuarie 2016, fapt confirmat prin mențiunea despre dată de pe amprenta ștampilei de intrare a Secției grefă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție (f.d. 73 v. III).

În prezenta speță, Colegiul penal constată că, termenul de 30 de zile se calculează începând cu data de 24 decembrie 2015 și se epuizează la data de 25 ianuarie 2016 - ultima zi de depunere a recursului, pe când procurorul a depus recurs ordinar, la data de 26 ianuarie 2016, după expirarea termenului de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar.

Totodată, instanța de recurs menționează, că expedierea copiei deciziei instanței de apel prin scrisoare de însoțire (f.d. 66 v. III) în adresa Procuraturii Generale a RM, poartă un caracter informativ, însă termenul de atac începe a curge de la data pronunțării integrale a deciziei, adică – 24 decembrie 2015 și nu de la momentul recepționării acesteia. De asemenea, Colegiul remarcă, că procurorul a fost înștiințat, despre data pronunțării deciziei integrale, însă nu s-a prezentat, astfel, asumându-și responsabilitate pentru realizarea dreptului de atac asupra deciziei nominalizate, acesta urma să dea dovadă de diligență la realizarea dreptului său de a ataca hotărârea instanței de judecată, cu care probabil putea să nu fie de acord.

Prevederile alin. (2) și (3) art. 230 Cod de procedură penală stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce

reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal, conchide că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, a fost depășit, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Scobici Radu Vasili, Botnarenco Ovidiu Adrian și Lazari Alexandru Iacob**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 30 martie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie